

Reportage

Oog voor het grotere geheel

De betekenis van Landhuis Bloemhof op Curaçao

Landhuis Bloemhof staat op een landgoed van 7 hectare net buiten de drukke binnenstad van Willemstad op het eiland Curaçao. Deze voormalige waterplantage met een gedocumenteerde geschiedenis die teruggaat tot 1735 is sinds 1919 eigendom van een sefardisch joodse familie. De vierde generatie besloot in 2002 de Stichting Exploitatie Bloemhof op te zetten om het landgoed open te stellen voor het

publiek in de geest van May en Max Henriquez, de laatste bewoners van het landgoed.

Bevlogen en avantgarde

May Henriquez-Alvarez Correa (1915-1999) was beeldend kunstenaar, schrijver, vertaler, theatermaker en Papiamentista (promotor en kenner van de Papiamentse taal) van het eerste uur. In Max Henriquez (1909-1995) trof zij de partner die haar steunde in haar kunstenaarsambities en haar gepassioneerde drang de kunstsector

en de taal van haar geliefde eiland te stimuleren. In de jaren 50 volgde ze in Parijs lessen bij beeldhouwer Ossip Zadkine (1890-1967). Daar vond zij de beeldendekunstvorm die bij haar paste.

In haar studio op Bloemhof en thuis ontving zij schrijvers, allerlei soorten cultuurmakers en kunstenaars die bij zowel May als Max niet alleen

De ijzeren toegangspoort van Landhuis Bloemhof waar het de bijnaam Port'i Heru aan te danken heeft en haar logo aan ontleent. Fotografie: Elodie Heloise

Max en May Henriquez, omstreeks 1941. © Erven May en Max Henriquez

Elodie Heloise

een gewillig oor vonden voor nieuwe plannen en ideeën maar vaak ook de financiële ondersteuning. Daarnaast werd het landhuis op het landgoed ingezet voor theatervoorstellingen, dansavonden, exposities, culturele soirées en inspirerende bijeenkomsten. Zo kon de theatergroep Thalia ontstaan, kwam er een theater (Centro pro Arte) op Curaçao, werden publicaties in het Papiamentu uitgebracht en tal van kunstenaars geholpen met materialen, exposities en de verkoop van hun kunstwerken.

Oog voor de lange termijn

May Henriquez had ook oog voor het grotere geheel en zette Curaçao op de kaart door haar bijdragen aan overkoepelende organisaties waarmee ze meer mogelijkheden creëerde voor de kunstgemeenschap van het eiland. Zo was zij lid van de Culturele Adviesraad van het Koninkrijk, voorzitter van de Culturele Adviesraad van Curaçao, zat ze in de redactie van het literaire tijdschrift *Kristòf*, was zij lid van de Komishon Standarisashon di Papiamentu (commissie voor standaardisering van het Papiamentu) en medeoprichter van de allereerste kunstgalerie op het eiland die de naam de boog kreeg (vernoemd naar de gewelfde bogen van het Waterfort in Punda).

Tot op hoge leeftijd waren May en Max Henriquez betrokken bij de ontwikkeling en stimulering van de kunsten op het eiland. Vanaf die naoorlogse jaren tot aan het begin van deze eeuw was Bloemhof niets minder dan een pleisterplaats voor de kunstzinnige ziel die gevoed werd vanuit liefde voor het eiland, de inwoners, de taal, de natuur en de zoektocht naar een eigen stem binnen het koninkrijk.

Een blijvende opdracht

Aan de uitgesproken wens van May Henriquez om na haar overlijden Bloemhof open te blijven stellen voor de kunsten gaven dochters Diane en Nicole Henriquez én kleindochter Michèle Russel-Capriles gehoor. Ze namen de passie van het echtpaar ter harte en zetten het levenswerk van deze bevlogen mensen vanaf 2002 voort.

De belangrijkste dekking van al die activiteiten komt dan ook nog altijd uit de nalatenschap van May en Max Henriquez ter ere van hun levensdoel: de ontwikkeling van kunst op Curaçao en het behoud van cultuur en erfgoed. De missie voor de toekomst werd als volgt geformuleerd:

'Landhuis Bloemhof biedt een platform voor natuur, geschiedenis en cultuur waaronder een grote diversiteit aan kunstuitingen zoals beeldende kunst, literatuur, poëzie, film alsook podiumkunst. Zo worden creatieve geesten bij elkaar gebracht en geïnspireerd. Bloemhof fungeert in die zin als initiator, inspirator, educator, liaison, promotor en kweekvijver, kortom een partner voor kennis, verdere ontwikkeling en uitvoering van creatieve en educatieve projecten voor jong en oud, lokaal en internationaal.'

Ruim twintig jaar verder

Landhuis Bloemhof is anno 2024 een drukbezocht, bruisend cultureel centrum voor kunst, cultuur, geschiedenis, erfgoed en natuur. Er werken tien mensen bij de stichting die inmiddels is uitgegroeid tot een belangrijke aanbieder, aanjager en hoeder van het culturele leven op het eiland en de verdere ontwikkeling ervan. Landhuis Bloemhof creëert eigentijdse en sociaalmaatschappelijk getinte kunst- en cultuurprojecten en werkt samen met andere organisaties, fondsen, (lokale) sponsors en kunstenaars in het veld om die projecten te realiseren, in zowel creatieve als financiële zin. •

bloemhof.cw

Elodie Heloise

is schrijver, dichter en denker. Haar roman *Blauwe Tomaten* staat op de longlist voor de Libris Literatuur Prijs 2024. Zij woont op Curaçao